

Tyck som vi eller tig!

*En rapport om hur (s)-makthavare
hotar och svartmålar näringslivet*

Charlie Brantingson

Säg gärna vad ni tycker - bara ni håller med oss. Avvikande uppfattningar, som kan skada socialdemokratin, tolereras inte. Tyck som vi eller tig!

Så kan man sammanfatta den socialdemokratiska maktapparaten inställning till näringslivets företrädare. Kritik mot regeringens politik och uttalade förhoppningar om ett regimskifte möts med bojkott mot företag, hot mot näringslivet samt en intensiv och systematisk svartmålning av organisationen Svenskt Näringsliv och dess VD.

Så har det varit förr och så är det nu igen.

Den minnesgode erinrar sig kanske den hetsjakt som den socialdemokratiska maktapparaten igångsatte mot dåvarande Astra-chefen Håkan Mogren 1996. Det började med att Marita Ulvskog, som då var kulturminister, påstod att det var det privata näringslivets fel att fiffel och uppluckrad moral nått in i de socialdemokratiska leden. Hon tog Astra-chefens lön och bonus som exempel, vilket fick Mogren att replikera. Konflikten trappades successivt upp.

Kulmen kom några veckor senare när Mogren framträdde vid ett möte med Wall Street-analytiker i New York och bl a sade att det i Sverige handlade mer om jämlikhet än kvalitet samt att den svenska regeringen visade brist på kunskap om företagets villkor. Det var för magstarkt för statsminister Göran Persson, som starkt irriterad läxade upp Mogren för att denne uttryckt sig negativt om den svenska modellen.

Dagens Nyheter hade följande kommentar:

"När Persson väl tar bladet från munnen i den infekterade diskussionen mellan kulturminister Marita Ulvskog och Astra-chefen Håkan Mogren, då tar han tillfället i akt att banna företagsledaren för att han inte satte på sig försäljarkostymen innan han åkte utomlands ... Det var visserligen inte länge sedan Göran Persson förklarade att han skulle "brännmärka" dem som inte talade väl om "vårt fina, fina land". Uttalandet ligger därför väl i linje med denna uppfattning."

Ordet "brännmärka" i DN-kommentaren syftar på det uttalande som Göran Persson gjorde i en riksdagsdebatt året dessförinnan, d v s 1995. Då sade han:

"Jag kommer, och den regering jag tillhör kommer, med kraft i alla sammanhang brännmärka dem som utomlands talar illa om Sverige."

Man behöver dock inte befinna sig utomlands för att "brännmärkas" av de socialdemokratiska makthavarna. Det fick Länsförsäkringar och dess VD Tommy Persson erfara för ett år sedan.

Bakgrunden till konflikten var att Länsförsäkringar nekats att köpa det statliga bolåneinstitutet SBAB. I en intervju i Dagens Industri sade Tommy Persson att han hoppades på en borgerlig valseger 2006 för då skulle kanske SBAB komma att säljas ut. Han tillade att uttalandet inte skulle ses som ett politiskt ställningstagande, utan att rent affärsmässiga skäl låg bakom.

Det hjälpte förstås inte. Marita Ulvskog, som vid den tiden blivit socialdemokraternas partisekreterare, reagerade omedelbart och meddelade att det socialdemokratiska partiet skulle säga upp sina försäkringar hos Länsförsäkringar. Hon uppmanade också socialdemokratiska medlemmar att göra detsamma, d v s att bojkotta Länsförsäkringar.

Borgerliga partiledare reagerade starkt. Moderatledaren Fredrik Reinfeldt menade att Marita Ulvskog "verkar ha synen att demokratin är bäst när den är tyst och helt socialdemokratisk". Folkpartiledaren Lars Leijonborg konstaterade att "det ska tydligen helst vara tyst i Sverige".

Under rubriken "Kommissarie Ulvskog slår till" skrev Dagens Nyheter så här:

"Budskapet är tydligt: passa dig väldigt noga för att gå emot socialdemokratin. Ty vi kan komma åt dig. Det är metoder som för tankarna till Putins Ryssland."

Hot om brännmärkning

I förra valrörelsen, hösten 2002, skildrades statsminister Göran Perssons agerande på följande sätt av den liberala debattören Mattias Svensson i tidningen Metro:

"Väl känt är att Göran Persson inte gillar människor med en annan syn på

ekonomin än han själv." "Jag kommer, och den regering jag tillhör kommer", med kraft i alla sammanhang brännmärka dem som utomlands talar illa om Sverige." Så hette det i en budgetdebatt härom året. I socialdemokraternas valmanifest talas om att "mobilisera hela Sverige ... för att än mer förbättra bilden av Sverige utomlands". Det heter att Sverige är "för litet för stora konflikter". Är det återigen brännjärnet som ska tas fram mot oliktankande? Mycket tyder på det."

Genom talet om "kapitalismens kris" i början av augusti ville Göran Persson påminna om att det vore lätt för regeringen att "slå tillbaka" om någon från näringslivet skulle få för sig att kritisera regeringens ekonomiska politik så här i valrörelsen. För att understryka hotet hade han dagarna innan sänt ut Marita Ulvskog att (på helt felaktiga grunder) skälla på Ericssons bonussystem och Bosse Ringholm för att hota med ytterligare regleringar för företagen. Som villkor för att inte slå till, bjöd Göran Persson näringslivets representanter att ta plats i en regeringsledd kommission. Om företagarna håller klaffen om sådant regeringen inte vill höra, lovar Persson i gengäld att hålla de skällande och regleringsglada ministrarna kopplade. Åtminstone till efter valdagen."

Även inför årets valrörelse tycks Göran Persson ha givit sina ministrar i uppdrag att attackera näringslivet. Dagens Industri slog säkert huvudet på spiken när man i ledare konstaterade följande:

"Inför valet gäller det att samla rörelsen runt tydliga och klassiska fiendebilder. Svenskt Näringsliv ska framställas som en propagandamaskin för högern och ställas i motsats till alla samarbetsvilliga och sansade näringslivsföreträdare som finns i företag och branschorganisationer".

Näringsminister Thomas Östros och arbetslivsminister Hans Karlsson har gått i spetsen för attackerna mot näringslivet. I intervjuer, debattartiklar, tal och insändare har de knappast försummat en minut i sin ambition att smutskasta och svartmåla näringslivet.

Statsministern själv har hållit sig relativt lugn, tills för någon vecka sedan då han hotade näringslivet med en översyn av den graderade rösträtten på aktier. Samtidigt upprepade Thomas Östros hotet om att statliga företag kan komma att lämna Svenskt Näringsliv.

Härmed hade konflikten trappats upp och frågorna ställts på sin spets. Har

inte näringslivet och dess företrädare rätt att säga vad de vill i valrörelsens Sverige 2006? Tål inte regeringen att det framförs regeringskritiska synpunkter? Försöker Persson och Östros att skrämja näringslivet till tystnad genom att hota med repressalier?

"Hotet mot den svenska modellen"

Den socialdemokratiska hetsjakten och svartmålningen av näringslivets huvudorganisation Svenskt Näringsliv inleddes redan sommaren 2005. Då tillträdde Urban Bäckström som ny VD i organisationen. Han hade en bakgrund som riksbankschef, men också som statssekreterare i en moderatledd regering. Detta bestämde sig (s)-makthavarna att systematiskt utnyttja. Bäckström och Svenskt Näringsliv skulle målas upp som "högerspöken".

När Bäckström tillträdde som VD formulerade han i en artikel på DN-Debatt en agenda som bl a innehöll tillsättandet av en Kris- och framtidskommision. Uppgiften för kommissionen sades vara att genom samtal med företagare och experter peka ut vägar för att skapa investeringar och framtidssatsningar som kan ge 500 000 nya jobb i Sverige på fem års sikt. Något som Sverige sannerligen behöver.

Redan innan Bäckström tillträdde som VD hade organisationen fattat flera beslut som så här i efterhand tillskrivs Bäckström. Det gällde dels stödet till processen i det uppmärksammade fallet med det lettiska byggföretaget i Vaxholm, dels rapporten om obalansen på arbetsmarknaden med dithörande krav på ändringar i MBL (regelverket för fackförbundens möjligheter att vidta konflikter). Det var dessa två beslut som orsakade de första, hätska attackerna från (s)-makthavarna.

Näringsminister Thomas Östros drog igång kritiken då han beskyllde Svenskt Näringsliv för att ha inlett "en kampanj" mot den svenska modellen med kollektivavtal och hävdade att denna kampanj är "farlig". Han anklagade också Svenskt Näringsliv för att ha brutit ett löfte som föregångaren SAF gav i EU-valet 1994 om att respektera de svenska kollektivavtalen. I en radiointervju påstod han att Svenskt Näringsliv går moderaternas ärenden och driver klassisk högerpolitik.

Svenskt Näringsliv påpekade att man vill värna kollektivavtalsmodellen, men att det finns brister i lagstiftningen som medför att alltför generösa

konfliktregler missbrukas av vissa fackförbund. Den rådande obalansen mellan arbetsgivares och arbetstagares möjlighet att vidta stridsåtgärder måste därför rättas till. Attackerna från (s)-apparaten fortsatte dock.

o Näringsminister Thomas Östros spred debattartiklar landet runt med budskapet att näringslivet "hotar den svenska modellen" och att Svenskt Näringsliv bedriver "högerpolitik".

o Det socialdemokratiska Aftonbladet påstod att "näringslivet vill tvinga ner löner och försämra arbetsvillkoren, det handlar om pengar och makt".

o LOs ordförande Wanja Lundby-Wedin hävdade att hotet mot den svenska kollektivavtalsmodellen inte kommer från EU utan från moderaterna - och, naturligtvis, Svenskt Näringsliv.

o Arbetslivsminister Hans Karlsson (LOs man i regeringen) rasade mot kravet på en reformering av den svenska modellen. "En politisk beställning direkt riktad till de fyra borgerliga partierna", hävdade Karlsson och påstod att näringslivet långsiktigt vill radera ut kollektivavtalen. (En ekonomisk talesman för centerpartiet reagerade på Karlssons uttalande och sade att arbetslivsministern är "grälsjuk").

o Fackförbundet Byggnads ordf. Hans Tilly erkände att hans förbund visserligen begick ett formellt fel vid förhandlingarna med det lettiska byggföretaget i Vaxholm-fallet, men lade ändå hela skulden på Svenskt Näringsliv för att deras agerande orsakat så starka känslor i fallet.

o Den socialdemokratiska riksdagsledamoten Åsa Lindestam skrev om Vaxholm-fallet och anklagade Svenskt Näringsliv för att ha utfärdat en "krigsförklaring mot arbetarna".

I tidningarna gavs följande kommentarer:

Dagens Nyheter: "Statsrådet Thomas Östros verkar ha litet att göra eftersom han ägnat sommaren åt att kasta grus på Svenskt Näringsliv. Sedan nye VD:n Urban Bäckström tillträdde i juni är plötsligt allt som arbetsgivarnas huvudorganisation gör fel ... Av något skäl har Östros svårt att se värdet av pluralism i Sverige, att det finns organisationer som inte bara har en uppfattning som avviker från regeringen utan också står för den offentligt. Thomas Östros efterlyser istället samförstånd och konsensus. Det

är den gamla vanliga trista omskrivningen för att alla ska tycka som socialdemokraterna."

Dagens Industri: "Thomas Östros borde ju vara medveten om att Svenskt Näringsliv i själva verket försvarar principen om kollektivavtal. Kritiken gäller hur avtalen tillämpas och att alltför generösa konfliktregler missbrukas av vissa fackföreningar. Det är omdömeslöst av en svensk minister att fara med osanning om näringslivets huvudorganisation och framstå som en megafon för dess främsta motpart, LO."

Svenska Dagbladet: "Sveriges största ekonomiska brist är bristen på arbetsgivare. Men statsråden talar helst om annat och när näringsminister Thomas Östros till sist lyckas uppmana lite genuin entusiasm och visar sig aktiv i samhällsdebatten är det inte för att främja företagsamheten utan för att fördöma den. I en rad inlägg under de senaste veckorna har han attackerat företagets organisation Svenskt Näringsliv och hävdade att den hotar tryggheten på arbetsmarknaden. Det är bra dystert att s-ledningen ännu i dag tycker att företagsamhetens viktigaste uppgift är att vara spökfigur och slagpåse i valkampanjen."

Jakten på ett högerspöke

Under hösten 2005 intensifierades (s)-makthavarnas jakt på ett "högerspöke".

Eller som det uttrycktes i ett radioinslag: "Socialdemokraterna måste mobilisera sina kärnväljare och de fackliga frågorna engagerar dem. Socialdemokraterna har hittills haft svårt att kontra moderaternas positionsförflyttningar - och använder nu Svenskt Näringsliv som ett moderat alias för politiska markeringar".

o Finansminister Pär Nuder intervjuades i Aftonbladet och hävdade att "Svenskt Näringsliv är på väg att bli den högerkraft som moderaterna inte vågar vara". I ett annat sammanhang påstod han att Svenskt Näringsliv blivit mera politiserat och att organisationen "skrämmar människor med effekterna av globaliseringen".

o Näringsminister Thomas Östros intervjuades i LO-tidningen och kommenterade Svenskt Näringslivs krav på ändrade konfliktregler, sänkta skatter och att det måste bli lättare att anställa. Svaret - och beskyllningarna

- följde tidigare mönster: "Svenskt Näringsliv riskerar att bli en politisk kampanjorganisation. Med Urban Bäckström som VD drivs de traditionella moderata frågorna".

o Vid en pressträff inför den socialdemokratiska partikongressen påstod LOs ordförande Wanja Lundby-Wedin och dess avtalssekreterare Erland Olausson att Svenskt Näringsliv är en "propagandaapparat".

o På den socialdemokratiska partikongressen gick LO-ordföranden till frontalattack mot Svenskt Näringsliv - och fick kraftiga applåder. Hon anklagade Svenskt Näringsliv för att ha "öppnat för en vildsint kampanjhöger", uppmanat till uppror samt vilja försämra konflikträtten och försvaga facket. "Urban Bäckström var kanske en bra riksbankschef, men nu söker han sig tillbaka till en tid då arbetsgivarorganisationen var mer känd som en propagandaapparat än som en konstruktiv samtalspart."

Fortsatta (s)-attacker

Attackerna från (s)-makthavare fortsatte även under hösten och vintern.

o LOs avtalssekreterare Erland Olausson kritiserade Svenskt Näringsliv och ansåg att organisationen ägnar sig åt "politisk pajkastning".

o Arbetslivsminister Hans Karlsson beskyllde i Aftonbladet Svenskt Näringsliv för att kräva avsevärda försämringar i arbetsrätten med minskad trygghet som följd. Det är en medveten strategi som pressar lönerna nedåt, hävdade han.

o Flera (s)-företrädare, bl a LOs avtalssekreterare Erland Olausson, kritiserade "den samtalston som Svenskt Näringsliv anlagt". De konstaterade att arbetarrörelsen inte stillatigande kommer att accepteras att utmanas på detta sätt samt att Urban Bäckström söker "konflikt och konfrontation".

O Utbildnings- och kulturminister Leif Pagrotsky talade i Stockholm och beskyllde Svenskt Näringsliv för att förmedla negativa bilder av Sverige till utlandet. Organisationen påstods använda medlemsföretagens pengar till att annonsera i utländsk press för att där framföra negativa synpunkter om Sverige.

o Näringsminister Thomas Östros besökte Norrköping och anklagade Svenskt Näringsliv för att ge "en negativ bild" av de regler som finns kring företagandet.

o Arbetslivsminister Hans Karlsson rasade mot att Svenskt Näringsliv framförde kritik mot ett kommande utredningsförslag om att alla som jobbar deltid ska ges rätt att gå upp till heltid. Karlsson hävdade att näringslivet bedriver en kampanj för att "försöka skrämja kvinnor till tystnad".

o Samme arbetslivsminister kommenterade småföretagarnas oro angående effekterna av den senaste sjuklöneren och anklagade Svenskt Näringsliv för att "ha ägnat två år att skrämja upp företagarna". Han beskyllde organisationen för att ha bedrivit en "omfattande, negativ kampanj".

o Centerpartiet presenterade ett förslag om att företag ska kunna anställa unga under 26 år på särskilda ungdomsavtal i upp till två år. Förslaget fick stöd av Svenskt Näringslivs VD. Arbetslivsministern kommenterade: "Högeralliansen går Svenskt Näringslivs ärenden och säger rakt ut att lägre löner och godtyckliga avskedanden ska gälla för ungdomar."

o Socialdemokraternas partisekreterare Marita Ulvskog skrev öppet brev och sade sig vilja debattera med Svenskt Näringslivs VD. I propagandistiskt syfte gjorde hon kopplingar till Urban Bäckströms tidigare arbete som statssekreterare i en borgerlig regering: "Förra gången var ert recept försämrade villkor för sjuka och arbetslösa och en urholkad arbetsrätt ... Är det samma recept som ska upprepas?"

Grova beskyllningar

Så har det låtit under hösten och vintern. Om man summerar (s)-makthavarnas påhopp mot Svenskt Näringsliv kan konstateras att organisationen bl a beskyllts för att

- "hota den svenska modellen"
- "tvinga ner löner och försämrade arbetsvillkoren"
- "ha ägnat två år åt att skrämja upp företagare" i sjuklönefrågan
- bedriva "farlig kampanj"
- "radera ut kollektivavtalen"
- utfärdat "krigsförklaring mot arbetarna"

- "skrämma människor med effekterna av globaliseringen"
- vara en "propagandaapparat"
- ha "öppnat upp för en vildsint högerkampanj"
- "agera för ett regeringsskifte"
- ägna sig åt "politisk pajkastning"
- söka "konflikt och konfrontation"
- "försöka skrämma kvinnor till tystnad"

Förklaringen torde finnas i följande ledarkommentar i Dagens Industri:

"Nu har Svenskt Näringsliv med Urban Bäckström i spetsen blivit en moderat stand in för socialdemokraterna. I regeringens ögon blev Svenskt Näringsliv, från den dagen Bäckström tillträdde som VD, en kampanjorganisation för maktskifte. Det spelar ingen roll hur mycket Urban Bäckström försöker bevisa sin oförvitlighet eller hur mycket beröm han får för sin förtjänstfullhet som chef för Riksbanken.

Två hot på några få dagar

Därmed är vi framme vid de senaste veckornas händelser.

Det började med en TV-intervju där Ericsson-chefen Carl-Henric Svanberg sade att det skulle vara vitaliserande med ett regimskifte i Sverige. Han menade att det skulle vara positivt för företagandet och tillväxten.

Detta fick statsminister Göran Persson att agera - och hota.

- Det kanske är ägarfrågorna i de stora svenska företagen som borde diskuteras, där har vi en gammal diskussion som är principiellt intressant om den graderade rösträtten på aktier. Om Svanberg vill diskutera detta så kan vi självklart föra ett sådant samtal, sade Persson.

Det tredje steget kom när Jacob Wallenberg, ordförande i Investor, var gäst i Ekots lördagsintervju. Han ombads kommentera Göran Perssons reaktion på Carl-Henric Svanbergs uttalande. Wallenberg svarade att han uppfattade Perssons reaktion som ett hot mot näringslivet och dess företrädare.

Så gjorde också många andra företagsledare, bl a Scania-chefen Leif Östling, som till Dagens Industri sade så här:

- För några år sedan försvarade regeringen rösträttsdifferentieringen nere i Bryssel. Nu helt plötsligt verkar man byta fot. Det visar att utspelet från Göran Persson helt och hållet drivs av politisk opportunist.

Även centerpartiet reagerade mot Perssons uttalande och anmälde statsministern till konstitutionsutskottet.

Samtidigt gick näringsminister Thomas Östros till attack mot näringslivet.

- Svenskt Näringsliv är på väg att bli ett femte parti i den borgerliga alliansen. Urban Bäckström är en gammal moderat och det märks i hans sätt att agera. Konsekvensen är att vi från statens sida måste ställa frågan om statliga bolag ska vara med och finansiera detta som medlemmar.

Härmed hade regeringens företrädare på bara några dagar visat att man inte accepterar näringslivsröster som kritiserar den förda (s)-politiken - och framfört två konkreta hot mot näringslivet.

o Fortsätter ni att kritisera regeringens politik så kan rösträttsdifferentieringen komma att avskaffas.

o Fortsätter ni att kritisera regeringens politik så kan statliga bolag inte längre vara medlemmar i Svenskt Näringsliv.

Thomas Östros spädde på med att avlossa, som Dagens Industri uttryckte det, "stora kanonen" mot Svenskt Näringslivs VD: "Urban Bäckström agerar för ett regeringsskifte. Han har tagit på sig rollen att säga de saker som moderaterna inte själva vågar föra fram före valet, eftersom det Bäckström säger avslöjar det systemskifte som planeras."

Näringslivets reaktion

Enligt Michael Treschow, ordförande i Svenskt Näringsliv, uppfattade många företagsledare uttalandena från statsministern och näringsministern som hotfulla och som en signal om att näringslivets företrädare ska hålla sig borta från den viktiga framtidsdebatten. "Men det är självklart att näringslivets företrädare har rätt att yttra sig utan att bemötas av vad som måste uppfattas som hot", kommenterade Treschow.

Svenskt Näringslivs VD, Urban Bäckström, kompletterade:

- Vi anklagas för att ta partipolitisk ställning. Grunden för detta är att vi framför uppfattningar som inte alltid gillas av de politiska partierna. Men mitt besked är följande: Sveriges företagare och deras organisationer vägrar att hålla tyst. Vi säger vad vi tycker, utan att fråga om lov.

Andra näringslivsrepresentanter framträdde i Dagens Industri och sade följande:

Leif Johansson, Volvo: - Vi vill ha en företagarvänlig regering som förbättrar företagsklimatet i Sverige.

Christer Ericsson, tidigare Consafe: - Det är väldigt viktigt att vi deltar i den politiska debatten och att vi även kan ta partipolitisk ställning. Men när vi uttalar oss politiskt ska det ske som privatpersoner och inte som representant för våra företag.

Mats Qviberg, finansman: - Svenska företagsledare är för fega. Men Leif Östling är bäst i klassen och borde få pris för sitt civilkurage. Göran Persson tror att han köpt tystnad från näringslivet genom att klara bevarandet av röststarka aktier i Sverige. När han upptäcker att så inte är fallet, tar han till hot. Jag vill också se ett regeringsskifte i höst. Mitt huvudmotiv är att Sverige behöver en förändring. Ett långt makttinnehav är aldrig bra.

Tidningarnas reaktioner

Upptrappningen av konflikten mellan näringslivet och (s)-makthavarna kommenterades flitigt i media. Några exempel:

Dagens Industri: "Inget har en så mobiliserande effekt på socialdemokratin som ett präktigt gammaldags bråk mellan arbete och kapital. Detta måste Göran Persson ha haft i bakhuvudet när han gick till angrepp mot Ericssonchefen Carl-Henric Svanberg häromdagen. Göran Persson gjorde bara sitt jobb och följde regelbokens första kapitel om vad som får en slumrande socialdemokrat på sofflocket att lägga benen på ryggen och springa raka vägen upp på barrikaden."

o Norrköpings Tidningar: "Regeringen har svårt att dölja sin irritation över

att näringslivet tagit ett kliv in i den politiska debatten. Det mer eller mindre förtäckta hot som statsminister Göran Persson uttalat gentemot Ericssons VD Carl-Henric Svanberg efter hans kommentar i en intervju om att ett regeringsskifte kunde vara uppfriskande, är ett exempel. Perssons "respons" om en "granskning av demokratin" i näringslivet tyder på ett alltför flitigt umgänge med kommunisten Lars Ohly. Att näringslivet skulle vara välkommet i debatten annat än när det gäller att uttala sig positivt om Sveriges näringsliv eller dylikt, är nonsens. Det tyder även näringsminister Thomas Östros uttalande om Svenskt Näringsliv som "det femte partiet i högeralliansen" på. Östros menar att Urban Bäckström, VD för Svenskt Näringsliv, beter sig som en moderat på grund av sitt förflutna som moderatpolitiker. Men vad gör då de socialdemokrater som regeringen utsett till verkschefer, landshövdingar, generaldirektörer och styrelseordförande de senaste åren?

o Bergslagsposten: "Enligt Göran Persson och Marita Ulvskog utnyttjar Carl-Henric Svanberg sin position för att försöka påverka valrörelsen. Att andra, t ex LO-ordföranden och en kader fackliga ombudsmän, utnyttjar inte bara sin position utan även en halv miljard kronor av LO-medlemmarnas pengar för att "påverka valrörelsen" är ju en helt annan sak. Behövs egentligen någon Lars Ohly när vi har en statsminister som hotar näringslivet med socialism när en av dess företrädare för ovanlighetens skull gör ett privat och allmänt hållet politiskt uttalande?"

Dagens Industri: "Göran Persson leker med elden när han hotar Ericsson-chefen Carl-Henric Svanberg med att riva upp det svenska systemet med differentierad rösträtt. Statsministern spelar EUs kommissionär för den inre marknaden, Charlie McCreevy, i händerna ... Samme Göran Persson som för några år slogs med näbbar och klor för att försvara det svenska ägandet är nu på väg att schabbla bort frågan genom att förvandla den till ren inrikespolitik.

Ett desperat (s)-utspel

Någon dag senare gick socialdemokraternas partisekreterare till ny attack mot näringslivet med ett utspel som enligt de flesta bedömare betraktades som närmast desperat. Hon anklagade storföretagen - däribland givetvis Ericsson - för att medvetet ligga lågt med investeringarna bara för att missgynna regeringen under valåret.

Hon fick svar på tal. Ericssons informationschef Henry Sténson meddelade i Dagens Industri att företaget just i år investerar närmare 40 miljarder kr. "Det är en rätt bra slant", sade Sténson och uppmanade Ulvskog att kolla fakta bättre. På tidningens ledarplats kommenterades Ulvskogs utspel under den träffande rubriken "Befängd försök att tysta näringslivet".

Uppsala Nya Tidnings ledarkommentar får bli slutpunkten för denna genomgång av (s)-makthavarnas hot mot näringslivet och svartmålning av organisationen Svenskt Näringsliv. Kommentaren indikerar att vi kanske bara fått en föraning om vad som komma skall. Så här skriver tidningen:

"Det är alltså Marita Ulvskog som nu kommer med de skruvade anklagelserna om att företagen medvetet håller tillbaka investeringarna för att missgynna regeringen under valåret. Men att redan i februari, med mer än ett halvår kvar till valet, spela ut det kortet hör definitivt inte till det vanliga mönstret. Vad säger det om graden av nervositet i det socialdemokratiska partihögkvarteret? Och hur djupt kommer den fortsatta valkampanjen att hinna sjunka när man redan nu så fullständigt tappat fotfästet i verkligheten?"